

Haló (Hello)

Jiří Korn

Zas číslo vytáčím a počítám.
Jen zvonění už po osmé a nejsi tam.
Však slyším náhle celkem jiný ton.
Halo, nepokládej telefon.

Je mi bídně, je mi hej,
že jsem náhle s Tebou sám.
Jsem blázen Těžký případ
od té chvíle, co Tě znám.
Jen se mému zmatku směj,
nebojím se trapasů,
Dokud smím Tě slůvky líbat - do vlasů.

Už dávno znám Tě z letmých setkání.
Vždy vídal jsem Tě v představách i ve spaní.
Ve vlastní tváři nevyznám se snáz.
Halo, co však neznám - je Tvůj hlas.

Ale jak jej můžu znát,
když jen stále mluvím sám.
Inu blázen těžký případ
od těch dob, co já Tě znám.
V duch dál si kreslím rád z profilů i z anfasů.
Tu tvář co slůvky líbám - do vlasů.

Halo, nepokládej telefon.

Podej stížnost písemnou,
že Ti volávám, když spíš.
Můžeš vysmát se mým chybám
i mlčet dál smíš.
Dveře zamkni přede mnou,
najdu zadní vrátka snů.
A díky nim Tě líbám - do vlasů.